אמר לה "מופר ליכי למחר" מסו· דהא קיימה לנדריה היום דכיון דאמר מופר ליכי למחר אלמא דבהאי יומא דשמע ביה הוי נדר (ג) וקיומי קיימה ותו לא מלי מיפר לה: **או דלמא** כיון דלא [דלא]אמר(ג) ומופר ליכי בהדי קיים ליכי מהיום דשמע לה קאמר דתיהוי מופר: (ד)**אם תמצא לומר כיון דקיימו היום·** תורה אור

(ולא) חיילא הפרה עד למחר אלמא דבהאי יומא דשמע ניחא ליה דלקיים וכמאן דאיתיה לקיום דמי דקיימו בידים ולא הוי הפרה כלל: **אמר לה קיים ליכי שעה·** אחת מהו: **או דלמא הא לא אמר לה·** מופר ליכי לאחר שעה אחת: **אם תמצא לומר·** דתיהוי קיום הואיל ולא אמר לה: **מיהו אמר לה·** מופר ליכי לאחר שעה מהו: **מי אמרינן כיון·** דאמר לה קיים ליכי שעה אחת דקיימו לעולם ושוב איתו מיפר או דלמא כיון דכוליה יומא דשמע ביה נדרה בר הקמה והפרה הוא אם לא קיימו בשחרית וקיימו בערבית הוי מקויים וכן אם לא הפירו בשחרית והפירו בערבית הוי מופר דכל היום כשר להפרת נדרים וכי הדר ואמר מופר ליכי ליהוי מופר: **ושמע בעלה ואמר "ואני"·** כלומר ואני אהיה נמי כמותיך כיון דאמר הכי איהו יכול להפר מזירות אשתו: **ואמאי נימא דאמר דאמר "ואני" מנפשיה הוא דאמר·** דליהוי נזיר: **אבל הריני נזירה דילה·** דקאמרה איהי שעה אחת: **קיימיה·** בעל משום לאתפוסי בה דידיה: **אבל לאחר שעה·** דכבר חל נזירות עליה: **אי בעי למיפריה·** אמאי איהו יכול להפר, אלא כיון דקיימו משום לאתפוסי בה נזירות דידיה, קיימו, והכא נמי בנדרים כיון דקיים שעה אחת קיים לעולם ושוב לא מצי מיפר: **לא·** מהכא ליכא למשמע מינה (ה)דשמע דאיהו יכול להפר דקסבר כל "ואני" כמאן דאמר דקיים ליכי לעולם [דמי] ותו לא מצי מיפר אבל היכא דלא קיימו אלא שעה אחת וחזר והיפר לה בשעה אחרת תיבעיא לך: **מתני' מת האב לא נתרוקנה רשות לבעל·** דאין הבעל מיפר אלא בשותפות כדמפרש לעיל (דף סח:): **מת הבעל נתרוקנה רשות לאב·** כדמפרש בגמ': **בזה יפה כח האב מכח הבעל·** דנתרוקנה רשות לאב: **שהבעל מיפר בבגר·** כדאמרינן במסכת כתובות (דף מז:) הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה וכל הנודרת על דעת בעלה נודרת שמאכילה הואיל והוי חייב במזונותיה כי נודרת יכול להפר לה: **אב אינו מפר בבגר·** כדכתיב "בנעוריה" ולא בבגרותה: **גמ' בנעוריה בית אביה·** כל זמן שהיא נערה אצל אביה בגרה לא תצא מרשות אביה ואפילו היא תרוסה במשמע הלכך כי מת האב לא נתרוקנה רשות לבעל: **אם היו תהיה לאיש·** בשני הויות הכתוב מדבר: מקיש

פי' הרא"ש אמ"ל הא לא אמר· ולעולם לא אמיגא הפרה מתוך הכלל: אמר מופר ליכי [למחר] מהו מי אמרי' מדקאמר "מופר ליכי למחר" כמאן דאמר קיים היום דמי אם לא כן אמאי אמר למחר: **או דלמא·** כיון דלא אמר כפירוש "קיים ליכי היום" לא דייקי' ליה מכלל דאמר מופר ליכי למחר כאילו אמר קיים ליכי היום: **קיים ליכי שעה** (אחת) מהו מי אמרינן דהוי כאילו אמר שעה יהיה קיים ואמ"ל יהיה מופר: **או דלמא·** אף בהא נמי לא אמרי' הפרה מתוך הכלל: **היכא דקאמר** "קיים ליכי שעה ומופר ליכי אחר שעה" מי אמרינן כיון דקיימו אשה לעולם: **או דלמא·** כיון דכוליה יומא בר הקמה ובר הפרה הוא כל היום כולו לא הוי קיום אם לא שקיימו יום שלם ודאי אם אמר לה קיים ליכי אחת פשיטא דשוב איתו יכול להפר דהא כתיב איש יקימנו דמיד שקיימו הוא מקויים לעולם וזוקף לשתיקה הוא דבעינן [יום שלם] אבל אם אמר בפירוש קיים ליכי שעה אחר שעבדה שעה יכול להפר אבל היום הוא בכשותו לקיים ולהפר: מ"ש· דאם קיימו שעה אחת שוב איתו יכול להפר: **הריני נזירה ושמע בעלה ואמר** ולא נמי: איתו יכול להפר: כלומר וגם אני נזיר: איתו יכול להפר· דכיון דאמר הריני נזירה דילה שעה אחת אי בעי למיפריה· כלומר נהי דאמרי' דכיון דאמר ואני הוי קיום אלא לשעה אחת ואמאי נימא ואני דאמר הוא דאמר על נפשיה דהוי נזירה אבל הריני נזירה דילה שעה אחת אי בעי למיפריה· כלומר נהי דאמרי' דכיון דאמר ואני הוי קיום אלא לשעה אחת מד שיתפיס נזירותו והוי כאילו אמר קיים ליכי שעה אחת ומדלא מצי להפר דכיון דקיימו קיימו: ומשני כל דאמר ואני כמ"ד קיים ליכי לעולם דמי· כיון דלא אמר בפי' שעה אחת אלא אמר מופר ליכי אם אמר לה אמר לה אמר לה